

[Harald Nielsen.]

Jeg skal forbigå det første afsnit og holde mig til nydannelsen i lovforslaget: at der indføres en dobbelttarif, at der indføres — hvis man skal sige det på jævnt dansk — en gengældelsestoldsats. Det er noget ganske nyt, at man fra dansk side skal optræde med repressalier over for dem, som ikke vil behandle os på den rigtige måde.

Vi savner — og det gør vi meget ofte i vore lovforslag — ordentlige oplysninger. Jeg har altid undret mig over, at det skal være sådan, at vi, hver gang vi skal behandle et lovforslag i et udvalg, skal begynde med at stille i snesevis af spørgsmål for at få klarhed over, hvilke virkninger lovforslaget egentlig vil få. Jeg synes, man har et rimeligt krav på at få fyldige oplysninger samtidig med lovforslagets fremsættelse.

Nu står vi altså over for i de forhandlinger, som føres, og som man plejer at kalde GATT-forhandlingerne, at være kørt fast, og så mener man, at hvis vi får indført en sådan gengældelsestoldsats, skulle vi have bedre muligheder for at komme igennem med vore synspunkter. Men hvormed begrundes man egentlig dette, og har man klarhed over, hvilke virkninger det vil få udadtil i vor samhandel med omverdenen? Hvilke virkninger vil det få for vor landbrugseksport til Italien? Hvordan vil det stille sig med vor eksport til de seks landes marked? Kan vi være sikre på, at det vil virke i den retning, som den højtærede finansminister forestiller sig? Der foreligger heller ikke oplysninger om, hvorvidt dette spørgsmål har været forelagt for og behandlet hos erhvervene, før man kommer med forslag om denne væsentlige ændring i vor toldlovgivning; der er ingen oplysning om, hvorledes de ser på det.

Der er jo tale om meget høje toldsats — det gjorde den ærede socialdemokratiske ordfører rede for — hvis man bruger den toldsats, man nu får adgang til at bruge. Der står i fremsættelsestalen, at man har søgt at opnå, at virkningen i beskyttelsesmæssig henseende bliver neutral. Det kan jeg da ikke tænke mig den kan blive, for hvis vi skrider til at indføre toldsats af den størrelse, der her er tale om, og virkelig gør dem effektive, må de i høj grad begrænse importen fra de pågældende lande, og

så vil ordningen virke i høj grad beskyttende.

Jeg skal ikke holde nogen lang og vidtløftig tale, men blot på mit partis vegne sige, at vi må tage anstand over for denne nydannelse. Vi må i udvalget have ganske anderledes udførlige oplysninger end dem, den højtærede finansminister har givet os i sin fremsættelsestale og i de bemærkninger, der er knyttet til lovforslaget. Vi kan altså ikke på forhånd give nogen tilslutning.

Jørgen Jensen: Ikke mindst politisk set er det et meget interessant toldlovsforslag, vi her har til behandling. Hvis verden ikke var sådan af lave, som den faktisk er, ville det nok blive betragtet som noget af en sensation, at en regering, hvori det radikale venstre indehaver finansministerposten, fremsætter forslag om, at Danmark skal føre en aktiv toldpolitik. Er der noget parti, som gennem de to menneskealdre, hvori det har eksisteret, har været imod told, er det så sandelig det radikale parti, den højtærede finansministers parti. Og så oplever man altså alligevel, at det netop af denne regering foreslås, at vi skal føre toldpolitik, ja, endog aktiv toldpolitik.

Mit parti står ikke fremmed over for en sådan tanke; Povl Drachmann, mit partis toldlovsordfører gennem mange år, fremførte med stor styrke disse tanker for vel 40 år siden. Det var ham, der herhjemme skabte denne politik ud fra en realistisk bedømmelse af nødvendighedens lov. Alle andre lande førte nemlig en aktiv told- og handelspolitik, og så måtte vi fra konservativ side, dengang som nu, sige, at så var også Danmark i selvforsvar tvunget til at gøre det samme.

Jeg skal naturligvis ikke bebrejde den højtærede finansminister, at han nu er blevet klogere og mere realistisk indstillet, end hans politiske forgængere var, men omvendelsen er værd at lægge mærke til, synes jeg. Endnu et led i den radikale politiske livsholdning er dermed ændret og opgivet, og man kan spørge: hvor mange led i denne holdning er efterhånden tilbage?

Lovforslaget har to hovedbestemmelser. Den første går ud på at ajourføre toldlovens bestemmelser om bemyndigelse til finansministeren til i visse tilfælde at forhøje toldsatserne. Ved den anden hovedbestem-